

מקור 1 | שמות פרק יב פסוקים א-ב

צָפוֹן, וְקִבְצָתִים מִיִּרְכַּתֵּי אֶרֶץ בָּם עוֹר וּפְסָח, הָרָה וַיִּלְדֶּת יַחֲדָיו: קָהַל גָּדוֹל, יָשׁוּבוּ הֵנָּה.

וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְטָמְאָה שְׁבַעַת יָמִים כִּימֵי נְדַת דְּוֹתָהּ תִּטְמָא:

מקור 5 | תלמוד בבלי מסכת שבת דף ל עמוד א ופרש"י

עתידה אשה שתלד בכל יום שנאמר הרה ויולדת יחדיו . . אמר ליה בא ואראך דוגמתן בעולם הזה נפק אחוי ליה תרנגולת. הרה ויולדת יחדיו - ביום שהרה זה יולדת ולד אחר כמו תרנגולת...

מקור 2 | אור החיים על התורה פרשת ויקרא פרק יב פסוק ב

אשה כי תזריע וילדה . . עוד ירמוז הכתוב על כנסת ישראל, אשר מצינו שנקראת אשה בדברי הנביאים . . ועליה אומר הכתוב אשה כי תזריע פירוש הזרעת מצות ומעשים טובים . . וילדה זכר פירוש תהיה הולדתה זכר, פירוש דע כי בחינת הזכר היא בחינה עליונה מבחינת הנקבה, והתורה מיחסת בחינות העליונות בבחינת הזכר, והודיע הכתוב כי אם כנסת ישראל תזריע, ודאי שתוליד הדרגות עליונות, והוא מאמרם רז"ל עוצם הפלגת הפלאות אשר יפליא ה' בביאת הגואל.

מקור 6 | מדרש איכה רבה פרק א פסוק נא (תרגום)

מעשה באדם אחד שהיה חורש את שדהו. געתה פרתו. עבר ערבי ואמר לו: מי אתה? אמר לו: יהודי אני. אמר לו: התר שורך והתר מחרשתך. אמר לו: למה? אמר לו: שהרי נחרב בית המקדש. אמר לו: מאין לך? אמר לו: יודע אני מגעיית פרתך.

מקור 3 | תורת שמואל תרכ"ו מאמר ד"ה אשה כי תזריע

בינתיים געתה הפרה שנית. אמר לו: אסור פרתך ואסור מחרשתך, שהרי נולד מושיע היהודים. אמר לו: ומה שמו? אמר לו: מנחם שמו.

ועליה הכתוב אומר אשה כי תזריע, פירוש הזרעת מצות ומעשים טובים . . וכמשל הזריעה שרוב מיני זריעה הם זירעוני גינה שאינם נאכלים שהוא רק גרעין שאין בו שום טעם מאכל, וכשנזרע הגרעין בארץ ומתלבש בו כח הצומח שבארץ נצמח מזה פרי מאכל הגם שלא היה עצם הגרעין בחינת מאכל כלל, וגם זירעוני תבואה הנאכלים אף על פי כן על ידי הזריעה נתווסף התבואה כהנה וכהנה, וכמו כן הוא מעשה המצות שנתלבשו בדברים גשמיים כמו תפילין מקלף גשמי וציצית מצמר גשמי וכדומה בשאר המצות וכשאישי ישראל מניח אותם על ראשו נתהווה מזה גילוי אלקותו יתברך.

מקור 7 | דבר מלכות לפרשת תזריע מצורע תנש"א

ועל של פועל באתי - ובודאי יעוררו ויפרסמו בכל מקום ומקום: כדי לפעול התגלות וביאת המשיח תיכף ומיד - על כאו"א מישראל (האנשים - הן יושבי אוהל (ישכר) והן בעלי עסק (זבולון), וכן הנשים והטף, כל חד וחד לפום שיעורא דיליה) להוסיף בלימוד התורה (במיוחד) בענייני משיח וגאולה. ומה טוב - שהלימוד יהיה (ברבים) בעשרה, כי נוסף על המעלה ד"עשרה שיושבים ועוסקים בתורה שכינה שריו" ביניהם", יש מעלה מיוחדת כשלומדים עניני משיח והגאולה ברבים בנוגע להתפעלות והשמחה ברגש הלב, שעל ידי זה הולכת וגדלה ההשתוקקות והצפייה לביאת המשיח.

מקור 4 | ירמיהו פרק לא פסוקים ו-ז

כִּי כֹה אָמַר ה', רָנוּ לַיַּעֲקֹב שִׁמְחָה, וְצָהֲלוּ, בְּרֵאשׁ הַגּוֹיִם; הַשְּׂמִיעוּ הַלְלוּ, וְאָמְרוּ, הוֹשֵׁעַ ה' אֶת עַמּוֹ, אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל. הִנְנִי מְבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ